

Jeg ved hvor der findes en have så skøn

1. Jeg véd, hvor der findes en have så skøn,
hvor søen er blå, og hvor skoven er grøn,
hvor fuglene bygge i løvhækkens ly
og flyve hver morgen med sang over sky.

2. Og midt i den friske og gyngende sø,
dér dukker af dybet den dejligste ø;
og søen af prægtige skibe er fuld
og øen af frugt og af blomster og - guld.

3. Dér risler en kilde, dér rinder en å,
og højene ere så runde og små,
og engen er blød, så det ret er en lyst
at tumle sig dér og få lettet sit bryst.

4. Dér danser småpiger med blomster i hat,
- en rød og en hvid har på brystet de sat, -
og drengene leger med harpe og sværd
og synger så glade om dannemænds færd.

5. Jeg tror det for vist, at der ej er en plet
på jorden, hvor alt er så blødt og så net,
som haven, hvor øen i søen er lagt;
kom, så skal jeg vise dig hele dens pragt!

6. Se ud over dal, over mark, over sund,
så ser du en have med løvsal i lund,
med blomster i enge og sølvspejl i vand,
og haven er Danmark, vort fædreneland.